

LUPTA PENTRU EDUCAȚIE

Posted on 17 July 2019

Viața îmi dă putere. Am crescut într-un ghetou al Bucureștiului și am fost nevoită să am grijă de copiii și de oamenii mei. Chiar dacă uneori simt că vreau să renunț sau că sunt prea obosită, îmi amintesc de trecut, pentru că vreau să fac o schimbare în comunitatea mea.

Când am fost în clasa a 5a, am chemat-o pe mama la școală. Mama nu a vrut, dar am reușit să o conving și a venit. Apoi, copiii au început să râdă de mine și să mă discrimineze pentru că mama are pielea închisă la culoare. Din acel moment nu am mai mers la școală. În ciuda acestui fapt îmi plăcea școala. Îmi plăcea să învăț. Am încercat să mă întorc la școală, dar nu m-am descurcat.

Astfel, am devenit adult, un adult fără educație.

Când am plecat din ghetoul din Rahova, am văzut alte părți ale orașului și că oamenii aveau condiții mai bune de trai. Am avut multe slujbe: femeie de serviciu, croitoreasă. Am reușit să lucrez în până și în cosmetică. Dar nici una dintre aceste slujbe nu era bine plătită, pentru că nu aveam hârtiile necesare, diplomele care să ateste că am educație.

La 26 de ani am reușit să îmi reiau studiile. Am reușit să termin încă două clase: a șaptea și a opta. Ca mamă, încerc să le ofer copiilor mei ce e mai bun, pentru ca ei să nu treacă prin ce am trecut eu. Sunt foarte mândră de băiatul meu mai mare, tocmai a terminat liceul și vrea să meargă și la facultate. Fata mea a terminat și ea clasa a opta. Acum e înscrisă la liceu. Mai am un copil, unul mic care are autism. A fost foarte greu să găsec pe cineva care să îl ajute. Din fericire, am găsit un ONG care ne sprijină. În timp ce îl ajutam să se dezvolte, băiatul meu m-a învățat atât de multe!

Apoi i-am cunoscut pe cei de la Policy Center for Roma and Minorities, care mi-au oferit un loc de muncă ca asistent educațional într-unul din Cluburile de Educație Alternativă.

Clubul e descris ca fiind un spațiu al creativității în incinta unei școli. E deschis 6 zile pe săptămână, inclusiv în perioada vacanței de vară. Copiii sunt sprijiniți de asistenți educaționali și voluntari care le oferă sprijin și mentorat. Asistenții educaționali încurajează participarea părinților în promovarea educației în comunitatea din cartierul lor. Rolul lor este foarte important, deoarece prin implicarea lor se creează legătura între profesori, copii și părinți.

Au trecut patru ani de când fac parte din Club. Îmi place să ajut copiii ca asistent educațional și pot să o fac datorită experienței dobândite cu băiatul meu cel mai mic. Uneori e greu să le arăți celorlați că trebuie să învețe. Vorbesc cu mulți copii și merg în casele părinților lor. De multe ori, mă supăr când văd că cei mici pleacă de la școală sau chiulesc ca să muncească. Părinții îmi spun: „Păi, acum e bărbat. Trebuie să

meargă la muncă!”. Pe de altă parte e greu pentru familia, deoarece primesc de la stat 84 lei pe lună alocație pentru fiecare copil. În teorie, sunt bani pentru rechizite și haine pentru școală, dar nu e de ajuns.

Acum, o altă bătălie personală e să obțin diploma care să le arate oamenilor din comunitatea mea că sunt un educator bun. Am reușit să încep liceul la 36 de ani. Am vrut, de asemenea, să îi arat băiatului meu cel mare că merită.

Lucrurile se pot schimba în bine când educația devine o prioritate, doar că trebuie să depus mult efort și multă muncă.